

en Anbefaling hos Enhver. Det er erindret, at praktiske Vanskeligheder kunne være forbundne med at gennemføre denne Adskillse. Vi have tilladt os i vor Betænkning at antyde den Bei, som vi troe der burde gaaes ved i paakommende Tilfælde at løse Spørgsmaalet. Det er ikke Tiden, der blot skulde afgjøre det. Den, der under Krigen ligger stille paa et Sted, der er fjernt fra Krigsskuepladsen, og ikke har Andet at passe end sin sædvanlige Gjerning, er ikke i en saadan Stilling, at der efter vor Formening kan være Besøielse til at give ham Afgang til den fortrinlige Forsørgelse, der er Tale om med Hensyn til Invalider. Det maa være Virksomheden, der skal give denne Afgang, og det er det, vi have stræbt at betegne ved de Ytringer, som en æret Taler henledeede Opmærksomheden paa. Men, om der ogsaa i Udførelsen maatte være Vanskeligheder, for-maaer jeg ikke at indsee Andet, end at det er en rigtig og en consequent Tanke, der ligger til Grund for denne Adskillse, vi have draget. En mindre vigtig Betragtning er da ogsaa den, at fra Statskassens Side fører det jo Besparelse med sig, ikke at anvende de rigeligere Satter, hvorpaa Invalideforsørgelsen i Krigstid erkjendes at burde gaae ud, ogsaa paa saadanne Forhold, som ligge udenfor Krigsførelsen. Jeg tør derfor troe, at Udvalget vil holde fast ved den Adskillse, som det i denne Henseende har draget. Naar vi have tilladt os at gjøre Indstilling om, at Invalideloven maatte træffe Foranstaltninger til Fordeel for Officeerclasserne, saa har dette mødt en Anbefaling fra den høitærede Finantsministers Side, navnlig med Hensyn til de invalide Reserveofficerer, idet det er erkjendt, at der virkelig var en stor Trang til en Lovbestemmelse i denne Retning, ligesom det overhovedet med Hensyn til denne Classe af Officerer fra Finantsbestyrelsens Side er udtalt, at den ikke erkjendtes at kunne nyde Godt af den almindelige Pensionslovgivning. Forsaavidt et af vore Forslag angaaer Linieofficererne, har det ikke mødt nogen Erindring, som jeg behøver at gaae imøde. Hvad angaaer Reserveofficererne, da er det fra flere forskjellige Sider yttret, at der kunde være Anledning til med Hensyn til Invalideforsørgelsen at stille dem i Krigstid ved

Siden af Linieofficererne. Det vil ikke undgaae det ærede Thing, hvilken Betragtning der har ført Udvalget til den Adskillse, der har fundet Sted i vor Indstilling, idet vi nemlig have maattet erkjende, at Reserveofficerens Stilling, hvor gjerne vi ogsaa ville virke for samme i nærværende Sag, er heelt forskjellig fra Linieofficerens. Hans Stilling er mere løs ligeoverfor Staten; navnlig er han kun lønnet, saalænge han gjør Tjeneste, og Forpligtelsen hviler kun paa ham for en vis Tid. Imidlertid troer jeg, at det, da baade fra Ministeriets og fra flere ærede Medlemmers Side Ytringer i denne Retning ere faldne, vel turde møde Sympathie paa Udvalgets Side, i denne Henseende at gjøre en Forandring, og det vil i ethvert Tilfælde blive Gjenstand for yderligere Overveielse. Endvidere er det deels af den meget ærede Krigsminister og deels af et Medlem af Udvalget fremhævet, hvortunde der muligens kunde være Anledning til at gjøre en forandret Bestemmelse for Mellemstaben og i Særdeleshed for Løgerne. Jeg skal ikke gaae ind paa de Data i Lovgivningen, som i denne Henseende ere paaberaabte, og som vel nærmest passe paa Løgerne og maaffee tildeels paa en anden Classe Mellemstabsbejente; thi jeg erkjender, at det ikke er nogen betydelig Gjenstand i pecuniar Henseende, hvorom her handles. Jeg kan ikke falde i Tvivl, at det ærede Things Medlemmer ville erkjende, at der er noget Besøiet i den Anskuelse, vi ere gaaede ud fra i vor Betænkning, idet vi have antaget, at Løgerne dog staae i et andet Forhold under Krigsførelsen end de Officerer, der ere i Virksomhed i Anledning af denne, og det er netop denne Forskjel, som ledede os til at optage dem i et af vore Forslag med Hensyn til det overordentlige Invalidefond, men derimod ikke at optage dem i de Bestemmelser, der handle om den ordinaire Invalideforsørgelse. Det er imidlertid et Punkt, som ligeledes vil blive nærmere at tage under Overveielse fra Udvalgets Side.

Forsaavidt Forhandlingerne have angaaet et Punkt, som Udvalget har bragt under Omtale med Hensyn til den 2den § i Lovudkastet, da maa jeg med den høitærede Finantsminister dele den Anskuelse, at de 2 af de paagjæl-